

Un om și un pom

Carmen

Un om și-un pom trecuți printr-o furtună
Ce-au supraviețuit, pot să vă spună
De ce-au ales în viață să se-ajute
De ce au amintiri așa de multe.

De câte ori dădea de un necaz
Omul mergea la pom să-l țină treaz
Și-i povestea de grijile lui toate
Până la ceas târziu în noapte.

De câte ori pomul era bolnav
Făcea ca vântul să-i devină sclav,
Acesta-nvăluia pe om cu pale
Iar omul cobora la pom în vale.

Așa au înțeles ei să se-ajute,
Au fost tovarăși și-au trecut prin multe,
Au învățat că-n viață treci cu bine
Când este alături cel ce crede-n tine!